

OTVORENÁ NÁRUČ

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU EVANJELICKEJ CIRKVI A.V. V NITRE, ZIMA 2016

500 ROKOV
1517 - 2017

EVANJELIUM PODĽA FELIXA

Predpokladám, že neviete, kto je Felix. Je to náš yorkšírsky teriér. Pribudol do našej domácnosti v júni roku 2008, keď som bol v pomere jedna ku trom prehlasovaný pri prejednávaní otázky, či budeme mať psíka. Jediné, čo ma pri tejto prehre tešilo bola istota, že o Felixu bude dobre postarané i bez toho, aby som sa do toho nejako zvlášť miešal. Všetky tri hlasy „za“ totiž patrili tým členom našej rodiny, ktorí domáce zvieratá a hlavne psíka bezmedzne milujú. Na rozdiel odo mňa.

Od prvého dňa som bol opatrný a ako sa ukázalo, moja opatrnosť bola namieste. Po určitom čase, keď sa Felix trochu zorientoval, vyplávali totiž na povrch tie najodpornejšie rysy jeho psey nátury. Všetky majú spoločný pôvod v tom, že Felix, hoci váži asi jeden a pol kilogramu, má bezodný žalúdok. Väčšina úkonov, ktoré v priebehu dňa vykoná, smeruje k jeho vlastnému nasýteniu. Je rafinovaný a neúnavný. Známa filmová postavička, medvedík Yogi, kradnúci turistom plné piknikové košíky, je oproti Felixovi asketický mních z púšte. K jeho najrafinovanejšiemu kúskom patrí tento: Rokmi a neustálym tréningom si vypestoval bezočivú schopnosť (ktorá však zároveň svedčí o jeho psey genialite), že nech by bolo u nás na návšteve koľkokoľvek ľudí, Felix v skupine s istotou nájde citovo najlabilnejšieho jedinca. Nemo a pokorne si mu sadne k nohám a dlhé minúty na neho hľadí s útrpným pohľadom najväčšieho úbožiaka, hovoriacim: „Už týždeň mi nedali nič jesť“, „Zmiluj sa, som týrané zviera“. Hostom puká srdce. Tajne hádzu Felixovi kúsočky zo svojich tanierov a pritom netuším, ako sa im táto hyena v psey koži, ktorá túži iba po vlastných slastiach, popod fúzy chichúňa.

(pokračovanie na str. 2)

Tieto veci neznášam! Neznášam ich na ľuďoch, nieto ešte na Felixovi, ktorý sa do našej domácnosti podľa mňa iba ľstivo votrel! Vždy keď mám príležitosť, dávam mu najavo, že mi je ľahostajný, že ním opovrhujem, že ho neznášam, že by som si vedel predstaviť život aj bez neho. Keď ma nikto z domácich nevidí a nepočuje, prihováram sa Felixovi úplne priamo: „Zmizni, ja som ťa nechcel! Pôjdeš do útulku!“

Viete, čo na to Felix? Miluje ma. Keď prídem domov, nadšene breše. Ide od radosti vyskočiť z kože. Chodí za mnou, kdekoľvek sa pohnem. Cez dvere WC počujem, ako Felix pri nich stojí, dýcha a trpezlivo čaká, kedy vyjdem von. Ak ho zoberiem na ruky (žiaľ, v nestráženej chvíli sa mi to stane), horúčkovo mi obližuje nos. Keď popíjam kávu, uhniezdi sa mi na hrudi, počúva tlkot môjho srdca ako malé dieťa a na jeho psej tvári sa mu zjavuje výraz nebeskej blaženosti. On mi je ľahostajný. Ja jemu nie. Niekedy sa mi zdá, že by za mnou išiel aj do ohňa, aj do priepasti. Tak mu to diktuje tajuplná, bezpodmienečná, verná láska jeho psieho srdca.

Felixa som nechcel. Ale toto je jeden z dôvodov, pre ktorý som prijal Felixovu prítomnosť v našej rodine: Felix je pre mňa živé evanjelium. Je pre mňa ilustráciou Božej lásky, jej charakteru, jej správania sa.

Na Bibliu sa dá pozeráť ako na široko koncipované posolstvo o Božej láske, nahliadanej z mnohých perspektív. Teraz sa iba zastavme, stíšme a započúvame sa do piatich zo stoviek biblických svedectiev o Božej láske. Premýšľajme a otázka príde až neskôr.

Adam a Eva (1. Mojžišova 3, 1 – 21) chcú uskutočniť vlastnú predstavu o šťastí bez Boha a mimo Boha. V Boha podozrievavom a odmietavom číne ukazujú, že nechcú byť Boží, ale chcú byť sami svojí. Neodkryje sa im však šťastie, stane sa opak. Nájdú sa v stave ťažoby, osamotenosti, v hanbe, utekajú a skrývajú sa. Boh ich napriek tomu oslovuje - ako prvý. Ponúka im riadny, kožený odev namiesto improvizovaných sukníc z figových listov....

Prorok Ozeáš (Ozeáš 1, 1 – 3) na Boží rozkaz vykoná pred očami svojich vo viere vyvetraných spoluobčanov symbolický prorocký čin: Berie si za

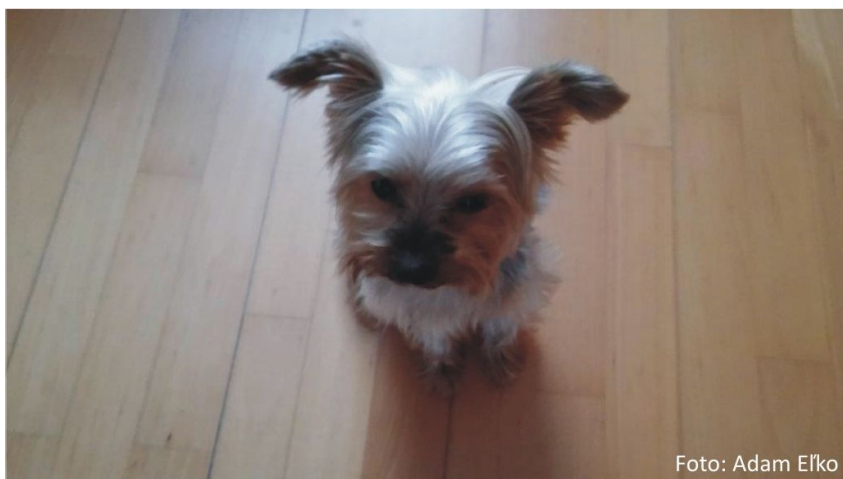

Foto: Adam El'ko

Prosím, už je tu znova!

manželku prostitútku Góméru. Ženu, ktorej je úplne cudzia vernosť, čistota a odovzdanosť jedinému mužovi. Jeho kamaráti si ťukajú na čelo. „Zatúžiť za takouto kreatúrou a postaviť ju po svojom boku?“. „V tom, čo som práve urobil, nájdite Boha a nájdite seba“, odpovedá im Ozeáš....

Pán Ježiš (Lukáš 15, 11 – 24) rozpráva alegorický príbeh o synovi, ktorý sa síce regulérne rozhodol odísť z otcovského domu, ale absolútne nezvládol svoju slobodu. V hýrení premrhal celé dedičstvo – jediné puto, ktoré ho viazalo s otcom. Dostal sa až na dno. Rozhodol sa, že sa vráti, ospravedlní sa a prijme pozíciu sluhy v otcovom dome. Skôr ale, ako stačil na prahu domu vyrecitovať kajúcu reč, ktorú si skoncipoval, v šoku si uvedomí, že mu otec s výkrikmi radosti beží už zďaleka naproti! Objíma ho a káže pripraviť hostinu....

Apoštol Pavel (Filipským 2, 5 – 11) rozpráva o Pánovi Ježišovi ako o nádobe, ktorá zo seba vyliala nekonečne vzácny, dôstojný obsah - božstvo a prijala nový obsah – poslušnosť a tichosť otrocka, ktorý sa zrieka všetkých vlastných práv a nárokov a pokorne kráča na kríž....

Evanjelista Ján (Ján 1, 1 – 14) rozpráva o Bohu – zaodeje Ho do vznešeného titulu „Slovo“, ktorý robí niečo, čo Boh robiť nemusí, čo je ústupom Boha z pozície Boha, ale On to predsa robí - z lásky: Boh sa stáva organickou súčasťou sveta, ktorý sám stvoril. V Ježišovi sa ponizuje, stáva sa mäsitým telom. Vstupuje do času, podstupuje sebazničenie. Takto sa odohráva

záverečná a zároveň vrcholná kapitola predlhej misie, ktorou Boh zachraňuje človeka z moci smrti, zmaru a ničoty, ktorej človek beznádejne prepadol....

Otázka je tu: Čo majú tieto rozprávania o Božej láske spoločné? Čo je vôbec základným tónom všetkých biblických rozprávání a tvrdení o Božej láske? To, že Božia láska nie je sentimentálny gýč, ale neúnavný cit, ktorý túži, miluje a trpí - napriek vzdorovitosti a odmietnutiu z druhej strany. Človek sa voči Bohu vzbúril, nepotrebuje Ho, chce byť od Neho slobodný. Boh je ignorovaný, urážaný či „iba“ prehliadaný. No Jeho láska nepoľavuje, neustupuje. Si milovaný; stále, vášnivo, neúnavne.

Na Vianoce budem mnoho hovoriť o láske Boha k nám, ktorej nositeľom je telíčko novorodeniatka, obklopené iba dychom kôz a oviec. Dokážu ale slabé slová vyjadriť jej rozmery, jej silu, jej vznešenosť? Niekedy človeka viac zasiahne a osloví čosi, čo stojí úplne mimo slov. Preto som i ja rád, že je po mojom boku Felix. On, mnou odmietaný, ale napriek tomu mňa neúnavne milujúci, je pre mňa huňatým stelesnením toho, aká je Božia láska.

RADI PODPORUJME CIRKEV SLÚŽIACU

Nikto nemôže slúžiť dvom pánom, lebo buďto jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo jedného sa bude pridŕžať a druhým pohrdne. Nemôžete slúžiť Bohu i mamone (Mt, 6,24).

Predpokladám, že i vy poznáte zo svojho okolia ľudské príbehy, ktorých aktéri si mysleli, že už majú budúcnosť vo svojich rukách, pevne držia opraty svojho osudu, že už im bude len lepšie a lepšie. Často to vedie k stavu, ktorému naša slovesnosť hovorí usnutie na vavrínoch. Možno ste takýto stav zažili, resp. prežívate i vy osobne. Priznám sa, že i ja som mal naň už párkrát pekne našliapnuté. Vždy, keď som si začal predstavovať, že sme „za vodou“, prišiel tvrdý test pokory. Aj keď som vtedy riadne zúrilo, s odstupom času som zaň Pánu Bohu vďačný.

Vyberiem dva príklady z histórie, keď určité spoločenstvo „usnulo na vavrínoch“. Prvý sa týka stredovekej, bohatstvom, mocou a radovánkami činovníkov oplývajúcej cirkvi. Pred 500 rokmi prišiel ale tvrdý test pokory. Ostré kritické vystúpenia dr. Martina Luthera, ktorý si servítku pred ústa veru nedával, rostopašnú cirkev prebudili z radovánok. Asi to, čo Lutherovi snád' najviac vadilo, bolo obrovské bohatstvo vtedajšej cirkvi. Takúto cirkev náš reformátor nechcel. Vedel, že na základné poslanie cirkvi – šírenie radostnej zvesti evanjelia sú potrebné i finančné prostriedky. Tie by ale podľa neho nemala vlastniť cirkev, ale mali by si ich usilovnosťou, horlivou prácou a férovým podnikaním zarobiť členovia cirkvi. A potom nimi s radosťou podporovať činnosti cirkvi slúžiacej.

Foto: Adam Elko

Mária Števková a Gréta Černáková sa tešia každému finančnému príspevku na potreby zboru.

Naša evanjelická cirkev prešla ťažkým obdobím protireformácie. Kostoly, v ktorých sa konajú Služby Božie, boli postavené po prijatí Tolerančného patentu. A to len vďaka sebanešetriacej práci a finančnej pomoci domácich viery, niekedy s podporou cirkevníkov zo zahraničia. Iných majetkov má naša cirkev poskromne. Ide často o pozemky, ktoré boli zakúpené z darov veriacich a slúžili väčšinou ako bezpečné uloženie financií na plánovanú stavbu chrámov či škôl. Takáto je i genéza majetku nášho nitrianskeho cirkevného zboru. Z financií, získaných z predaja takýchto pozemkov, chceme za pomoci eurofondov a nás všetkých postaviť penzión pre seniorov. No bohatá činnosť nášho zboru, o ktorej svedčí množstvo pozvánok na podujatia a prácu spoločenstiev, zverejňovaných i na našej stránke www.ecavn.sk, si

vyžaduje tiež nemálo prostriedkov. Preto nás veľmi poteší každé euro zaplateného cirkevného príspevku (dane) a každý milodar. Nezabúdajte, prosíme vás, na to. Efekt týchto darov užívame všetci.

Po krátkej finančnej analýze sa vraciam k pôvodnej myšlienke. Druhý príklad z histórie, keď ľudstvo usnulo na vavrínoch, nás vnára o dvetisíc rokov späť. Hospodin, hľadiac na činy stvorenstva, urobil zásadné rozhodnutie. Sám, vtelený do svojho Syna vkročil na náš na svet, aby ľudstvu ukázal správnu cestu. Po nej, Pánom žehnaní putujme adventom, Vianocami a i ďalšími, nech pokojnými dňami.

Ježiš mu riekol: Ja som cesta i pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak nie skrze mňa (Jn 14,6).

Ján Huba, zborový dozorca

TÉMY PRE MODLITEBNÍKOV

Prosme za všetky naše Služby Božie vo sviatočnom čase. Nech sa Duch Svätý a zvestované Božie Slovo mocne dotýkajú myslí, sŕdc a svedomí. Prosme za sviatočných i pravidelných návštevníkov našich zhromaždení: Nech sviatočné dni znamenajú obnovu a posilu vo viere.

Prosme o to, aby na uprázdnené miesta v chráme, ktoré zostali po našich zosnulých bratoch a sestrách v roku 2016, zasadli iní: Členovia ich rodín, naši mladí ľudia či tí, ktorí sa práve prisťahovali do nášho mesta.

Ďakujeme za všetky Služby Božie, podujatia, stretnutia, cesty, návštevy a skúsenosti, ktoré nám Pán doprial v roku 2016. Ďakujeme za presbyterov, funkcionárov a akokoľvek slúžiacich v našom cirkevnom zbore.

Prosme za pracovníkov našej diakonie: Za ich zdravie, silu, trpezlivosť a lásku v službe. Prosme za klientov diakonie, za najstarších a za všetkých, ktorí sa nachádzajú v akomkoľvek ťažkom položení, smútku či samote. Nech môžu prežívať Pánovu pomoc a prítomnosť v osobnej tiesni.

Prosme o Božie vedenie a zdar pri získavaní územného rozhodnutia a stavebného povolenia na stavbu nášho vlastného diakonického zariadenia.

STRETLI SME SA V SLUŽBE S JARMILOU KONKUŠOVOU

Foto: Janka Zentková

Jarka Konkušová s rodinou.

Jarka je nesmierne milá a šikovná mladá žena. Život v cirkvi neberie ako pohodlné vedenie sa, ale ako spoluzáprah. Ona i jej Marek vyrástli v našom zbore a zapojili sa do služby deťom a mládeži. Najnovšie Jarka spoluvedie Klubík.

Jarka, kde si sa v Nitre zobrala?

V Nitre som sa narodila, vyrastala, študovala, vydala sa. Po svadbe sme sa s manželom Marekom presťahovali do Bratislavy, no vedeli sme, že to nebude natrvalo. Pán Boh nám po tri a pol roku pripravil okolnosti na to, aby sme sa mohli vrátiť, tak sme neváhali a presťahovali sa. Onedlho sa nám narodil aj synček Jakubko. Návrat do Nitry pre nás predstavuje symbol nekonečnej Božej milosti a lásky.

Ako spomínaš na svoje besiedkarske, konfirmantské a mládežnícke časy?

Rodičia ma už od malička vodili do kostola, neskôr aj na besiedku. Keďže sme v tej dobe ešte nemali náš nový kostol, chodievali sme do zborovej miestnosti Reformovanej cirkvi a ku

Slivkovcom. Konfirmačná príprava pre mňa predstavovala zlom vo viere, keď som si začala pravidelne čítať Bibliu, postupne som v nej nachádzala odpovede na mnohé otázky a poznanie, že Boh je ten, komu sa oplatí zveriť svoj život. Pochopila som, že keď raz toto rozhodnutie urobím, nebude to na skúšku. Po konfirmácii som začala chodiť na mládež, ktorú v tom čase tvorilo päť členov. Na svoje mládežnícke časy mám veľa pekných spomienok, najmä na tábory a priateľstvá, ktoré pretrvávajú už dlhé roky. Tu som spoznala aj svojho manžela a mládež bola pre mňa inšpiráciou k napísaniu knihy „Ako skákať a pritom nespadnúť“.

Akú službu si doteraz vykonávala?

V roku 2004 som začala pomáhať na besiedke, postupne samostatne učť. Službu v besiedke som vykonávala do roku 2009. Keď ma Mirka Lišková (dnes Solgajová) oslovila, či by som chcela byť v tíme vedúcich mládeže, neváhala som.

Bolo to obdobie duchovného rastu a upevňovania základov viery. Po odchode do Bratislavy sme spolu s Marekom ešte občas vypomáhali na mládeži, ale skôr príležitostne, pri príprave víkendoviek, rôznych stretnutí a pod. Medzitým som premýšľala, akú službu má pre mňa Pán Boh pripravenú, skúmala som, kam ma vedie, čo chce, aby som robila. A tak vznikol Klubík...

Prečo vznikol Klubík a aké sú vaše prvé skúsenosti?

S nápadom založiť Klubík v Nitre prišla za mnou Lucka Proková asi pred rokom. Avšak uistenie a povolanie do tejto služby pre mňa prišlo až koncom leta 2016. Klubík ako taký nie je náš výmysel, funguje v mnohých cirkevných zboroch a mestách, aj v Bratislave. Keďže máme obidve malé deti v rovnakom veku, túžime ich od malička viesť k Bohu a zároveň vidíme potrebu priniesť evanjelium aj mamičkám. Klubík je určený deťom približne do veku troch rokov, je to „predskokan“ besiedky. Deti sa učia pesničky, hrajú na hudobných nástrojoch. Bábky Tabi a Beny vítajú deti, hrajú divadielko, rozprávajú o tom, ako to Pán Boh dobre vymyslel, keď nám dal ruky, nohy, oči, uši atď. Pre deti máme pripravenú aj výtvarnú aktivitu. Po skončení programu sa deti hrajú s hračkami a mamičky majú priestor na rozhovory. Z tejto služby máme veľkú radosť a vidíme, že má zmysel aj pri takýchto maličkých deťoch. Niektoré už vedia odpovedať na jednoduché otázky, alebo sa samy pomodliť, či zložiť ručičky. Veríme, že Pán Boh túto službu požehnáva.

Čo pre Teba služba znamená?

Odpoveď na túto otázku je obsiahnutá vo verši z listu Filipským 4, 9: „Čomu ste sa naučili, čo ste aj prijali, počuli a videli na mne, to čiňte. A Boh pokoja bude s vami.“

Jarka, aký je Tvoj odkaz čitateľom?

Milý čitateľ, vedz, že ak sa rozhodneš zveriť svoj život, plány a načasovanie do Božích rúk, nikdy to neofutuješ. Pán Boh najlepšie vie, čo potrebujeme, ešte skôr ako o to prosíme. Oznamil nám, čo je dobré a čo od nás žiada: „Len zachovávať právo, milovať láskavosť a v pokore chodiť so svojim Bohom.“ (Micheáš 6, 8)

Za rozhovor ďakuje Ivan Elko

SPOLOČNÉ VYHLÁSENIE PRI PRÍLEŽITOSTI SPOLOČNEJ KATOLÍCKO - LUTERÁNSKEJ PRIPOMIENKY REFORMÁCIE

31. októbra 2016, Lund, Švédsko

„Ostaňte vo mne a ja vo vás. Ako ratolesť nemôže prinášať ovocie sama od seba, ak neostane na viniči, tak ani vy, ak neostanete vo mne.“ (Ján 15, 4)

S vďačným srdcom

Týmto spoločným vyhlásením vyjadrujeme Bohu radostnú vďaku za tento okamih spoločnej modlitby v Lundskej katedrále, ktorým začíname spomienkový rok päťstého výročia reformácie. Päťsto rokov nepretržitého a plodného ekumenického dialógu medzi katolíckmi a luteránmi nám pomohlo prekonať mnohé rozdiely a prehĺbilo naše vzájomné porozumenie a dôveru. Zároveň sme sa k sebe vzájomne priblížili cez spoločnú službu našim blízkym, nachádzajúcim sa často v situáciách utrpenia a perzekúcie. Vďaka dialógu a zdieľanému svedectvu nie sme si viac cudzími. Skôr sme sa naučili, že to, čo nás spája je väčšie než to, čo nás rozdeľuje.

Od konfliktu k spoločenstvu

Zatiaľ čo sme hlboko vďační za duchovné a teologické dary nadobudnuté skrze reformáciu, rovnako vyznávame a pred Kristom oplakávame to, že luteráni a katolíci zasadili ranu viditeľnej jednoty Cirkvi. Teologické rozdielnosti boli sprevádzané predsudkami a konfliktmi a náboženstvo bolo využívané pre politické ciele. Naša spoločná viera v Ježiša Krista a náš krst od nás žiadajú každodenné obrátenie, ktorým odvrhneme nesúlady a konflikty minulosti, ktoré bránia službe zmierenia. Hoci minulosť zmeniť nemožno, to, na čo sa spomína a spôsob, akým sa to pripomína zmeniť možno. Modlíme sa za uzdravenie našich rán a spomienok, ktoré zahmlievajú náš pohľad na seba navzájom. Dôrazne odmietame všetky prejavy nenávisti a násilia, minulé i súčasné, zvlášť tie konané v mene náboženstva. Dnes počujeme zaznievať Božie prikázanie, aby sme odložili všetky konflikty bokom. Uznávame, že sme boli oslobodení milosťou, aby sme napredovali smerom k spoločenstvu, ku ktorému nás Boh neustále volá.

Naša oddanosť spoločnému svedectvu

Ako zanechávame epizódy dejín, ktoré nás ťažia, zaväzujeme sa, že budeme spoločne vydávať svedectvo o Božej milosrdnej milosti, ktorá sa stala viditeľnou v ukrižovanom a vzkriesenom Kristovi. Vedomí si toho, že spôsob akým navzájom komunikujeme ovplyvňuje naše svedectvo o Evanjeliu, zaväzujeme sa k ďalšiemu rastu v spoločenstve, ktoré má svoje korene v krste tým, že sa budeme usilovať odstrániť zostávajúce prekážky, ktoré nám bránia dosiahnuť plnú jednotu. Kristus túži, aby sme boli jedno, aby tak svet mohol uveriť (porov. Ján 17, 21).

Mnoho členov našich spoločenstiev si túžobne želá prijímať Eucharistiu (Večeru Pánovu) pri jednom stole, ako konkrétny prejav plnej jednoty. Zažívame bolesť tých, ktorí zdieľajú svoje celé životy, ale nemôžu mať spoločnú účasť na Božej vykupiteľskej prítomnosti pri eucharistickom stole. Uznávame našu spoločnú pastoračnú zodpovednosť odpovedať na duchovný smäd a hlad nášho ľudu po jednote v Kristovi. Vrúčne túžime po tom, aby táto rana na Kristovom Tele bola uzdravená. To je cieľ našich ekumenických snažení, v ktorých si želáme pokročiť, a to aj cez obnovenie nášho záväzku k teologickému dialógu.

Modlíme sa k Bohu, aby katolíci a luteráni dokázali spoločne vydávať svedectvo Evanjelia Ježiša Krista, pozývajú ľudstvo počúvať a prijať dobrú zvesť o Božom vykupiteľskom diele. Vyprosujeme od Boha inšpiráciu, povzbudenie a silu, aby sme mohli svorne napredovať v službe, obraňovaním ľudskej dôstojnosti a ľudských práv, osobitne vzhľadom na chudobných, prácou na spravodlivosti a odmietaním všetkých foriem násilia. Boh nás povôľava k tomu, aby sme boli blízko všetkým, čo túžia po dôstojnosti, spravodlivosti, pokoji a zmierení. Obzvlášť dnes pozdvihujeme náš hlas za ukončenie násilia a extrémizmu, ktoré postihujú tak mnohé krajiny a spoločenstvá a nespočetné sestry a bratov v Kristovi. Povzbudzujeme luteránov a katolíkov, aby spoločne pracovali na prijímaní cudzincov, pomáhali tým, čo sú nútení utekať kvôli vojne a prenasledovaniu a obraňovali práva utečencov a tých, čo hľadajú azyl.

Viac ako kedykoľvek predtým si uvedomujeme, že naša spoločná služba v tomto svete sa musí rozšíriť na Božie stvorenstvo, ktoré trpí zneužívaním a následkami nenásytnej chamtivosti. Uznávame, že budúce generácie majú právo na to, aby sa mohli tešiť zo sveta, Božieho diela, so všetkými jeho možnosťami a nádhrou. Modlíme sa za zmenu srdc a myslí, ktorá povedie k láskyplnej a zodpovednej starostlivosti o stvorenstvo.

Jedno v Kristovi

Pri tejto priaznivej príležitosti vyjadrujeme vďaku našim bratom a sestrám reprezentujúcim rôzne kresťanské svetové spoločenstvá a spolky, ktorí sú tu prítomní a zjednotení s nami v modlitbe. Keď sme sa opätovne zaviazali prejsť od konfliktu k spoločenstvu, urobili sme tak ako súčasť jediného Kristovho Tela, do ktorého sme včlenení skrze krst. Pozývame našich ekumenických partnerov, aby nám pripomínali naše záväzky a povzbudzovali nás. Prosíme ich, aby pokračovali v modlitbe za nás, aby naďalej kráčali s nami, aby nás podporovali v uskutocňovaní nábožných záväzkov, ktoré sme dnes vyjadrili.

Výzva ku katolíkom a luteránom celého sveta

Vyzývame všetky luteránske a katolícke farnosti a spoločenstvá, aby boli odvážne a kreatívne, radostné a naplnené nádejou v ich záväzku pokračovať na veľkej ceste, ktorá je pred nami. Namiesto konfliktov z minulosti, nech Boží dar jednoty medzi nami vedie spoluprácu a prehĺbuje našu solidaritu. Primknutím sa vo viere ku Kristovi, spoločnou modlitbou, vzájomným načúvaním, životom Kristovej lásky v našich vzťahoch, my, katolíci a luteráni, otvárame sa sile Trojjediného Boha. Zakorenení v Kristovi a vydávajúcí o ňom svedectvo, obnovujeme naše odhodlanie byť vernými ohlasovateľmi Božej bezhraničnej lásky k celému ľudstvu.

pápež František,
rímsky biskup

Munib Younan, predseda
Svetového luteránskeho zväzu

PÁPERKO A SRIENIK

Určite ste už videli riadny snehový oblak. Letí vysoko nad krajinou a je veľký, ťažký, plný snehových vločiek. Deti majú zo snehových oblakov radosť. Vedia, že keď snehové oblaky zatiahnu oblohu, čoskoro sa z nich začnú sypať snehové vločky.

Kým však taká snehová vločka vypadne z oblaku a preletí vzduchom až ku zemi, uplynie veľa času. Oblaky sú vysoko a vločka je veľmi ľahká. Jej pád býva veľmi dlhý. Niektoré vločky si po ceste od únavy aj zadriemu, niektoré sa nudia a pozerajú sa raz tam, raz tam a tak dookola. Niektoré vločky sú ale až priveľmi nedočkavé na to, aby zaspali, alebo aby sa nudi- li. Živo sa medzi sebou zhovávajú o tom, kam asi dopadnú a ako to tam bude vyzeráť.

Aha, tu sú dve takéto vločky, lepšie povedané – vločiaci. Prvý dostal meno Páperko, podľa jemného bieleho peria divých husí, ktoré leteli okolo snehového oblaku. Druhý, pretože bol taký chladný, až sa mu na jeho snehovom tele tvorili jagavé ľadové kryštáliky, dostal meno Srienik.

Páperko a Srienik sa dnes chystajú na veľkú udalosť, ktorá sa v živote vločiek odohrá iba raz: Vyskočia zo snehového oblaku a preletia na zem. Páperko si ešte kontroluje svoje biele vločkové telo a Srienik si od nedočkavosti cinká na kúštičky ľadu, ktoré na sebe nesie. Obaja sa sústredia. Podídu spoločne až ku samému dnu obrovského snehového oblaku, až ku poslednej oblačnej stene, ktorá tvorí hranicu medzi oblakom a nekonečným vzdušným priestorom nad širo-široú krajinou ... päť, štyri, tri, dva, jedna ... a vyskočia!

- Fijúúúúúúúúúú!

- To je fantastickéééééééééé, Páper- kóóóóóóóóóó!

- Letímeééééééééé, Srieníííííííííí!

- O tomto som vždy sníval, aké to bude, Páperko!

- A nie si sklamaný, Srienik?

- Čo si? Vôbec nie! Nevidíš tú krásu, tú výšku, tie diaľavy, Páperko?

- Práveže vidím, iba som ťa skúšal. Ja som osobne tiež nadšený!

- Sme nadšenííííí! Letímeééééééééé!

- Tak sa zdá, Páperko, že nás čaká dosť dlhá cesta.

- Aj mne sa to zdá, Srienik. Vietor dosť fúka, my sme ľahučkí, ten huncút si robí s nami, čo len chce.

- Chce sa ti spať, Páperko?

- Čo? Spať? Ty si sa zbláznil Srienik? Takúto cestu, takéto úžasné dobrodružstvo prespať? To teda nie!

- Jasné, len som ťa skúšal, Páperko. Pekne si to vychutnáme, aj keby sme mali padať ku zemi celý deň. Ja vydržím hore!

- Aj ja vydržím hore!

- Počúvaj, Páperko: Napadlo ti už, kam asi dopadneme?

- No ... priznám sa, že nejako zvlášť som to ešte neplánoval ... aj keď ...

- Nenapínaj, Páperko, čo aj keď?

- Aj keď ... mám predsa len jedno svoje vysnívané miesto!

- Ťajajaj! Ty už máš vysnívané miesto? Tak to ti aj ja musím prezradiť, že ... že ...

- Nenapínaj, Srienik, čo že?

- Že aj ja som už o mieste svojho dopadu sníval!

- Chachacha, ty tajnostkár, vedel som, že nepadáš k zemi len tak, že ti tiež už kde-čo prebehlo hlavou. Tak teda prezrad', kam by si chcel padnúť?

- Páperko, ja by som chcel, aby ma vietor zavial ku veľkým horám, ku strmým skalnatým štítom. Chcel by som dopadnúť na samučký okraj veľkej rokliny. Chcel by som sa pridať k ostatným bratom a sestrám vločiakom a vločkám a vytvoriť spolu s nimi obrovský snehový múr, ktorý by sa týčil nad hlbokou roklinou.

- Srienik, je to normálne napínavé, až mi trochu naháňaš strach.

- Ale Páperko, nebuď padavka. A nie je všetko! Snívam o tom, že keď budem v tom obrovskom snežnom múre, potom zaduje severák, celá obrovská masa snehu sa pohne a do strmej skalnej rokliny padne lavína. Zahučí, zaduní a obrovskou rýchlosťou sa bude hnať dole svahmi. Budeme lámať stromy, vytrhávať kamene, nebudeme poznať žiadnu prekážku. To bude jazda! Ja s mojimi bratmi a sestrami sa budeme iba chichotať a keď to všetko potom stíchne, budeme z údolia pozorovať,

kadiaľ sme leteli a akí sme boli mocní!

- Ojjoj, Srienik, Srienik, ty máš ale divoké predstavy!

- To vieš, Páperko, ľad, zima, vietor, to je moje. A to ostatné, tá lavína a tak? Chichichi to už patrí k tomu! Ale nechajme to, teraz je rad na tebe! O čom sníváš ty, Páperko?

- Vieš, Srienik, v porovnaní s tebou je to také ... také ... až sa za to trochu hanbím ...

- Som tvoj kamoš, môžeš byť otvorený. Predo mnou nemáš čo skrývať, Páperko.

- Dobre teda. Vieš Srienik, ja by som chcel pristáť ... chcel by som pristáť ... nejakému dieťaťu na čiapke.

- Čooooo?

- No chcel by som pristáť na čiapke nejakého dieťaťa, ktoré pôjde na Vianoce do kostola ...

- No teda, Páperko? Ty si sa naisto zbláznil! Tak za prvé: Narodili sme sa v obrovskej výške, oblak nás niesol sem až z ďalekého severu, letíme teraz vzduchom a je to fantastické. Je to tak?

- Áno, je.

- A po tomto všetkom ty chceš pristáť na obyčajnej detskej čiapke? Na nejakom o-by-čaj-nom brmbolci?

- Áno Srienik, túžim po tom.

- No dobre, dobre. To je napokon tvoja vec. Ak si si vybral brmbolec, maj si ho. Pokladám si ale za povinnosť upozorniť ťa na to druhé, podľa mňa ešte nebezpečnejšie, ako je pristátie na obyčajnej detskej čiapke.

- Len povedz Srienik, kamarát, vydržím všetko.

- Takže, uvažuj: Kam ťa tá detská čiapka, ktorá je natiahnutá na detskej hlave odnesie?

- Odnesie ma na Vianoce do kostola.

- ... no a?

- Čo no a?

- Stále nič? Stále ti ešte nesvitlo?

- Prepáč Srienik, vôbec neviem, na čo myslíš.

- Tak počuj Páperko, poviem ti to takto: Čo sme my?

- Sme vločiaci.

- Čo je základnou podmienkou nášho života?

- Základnou podmienkou nášho života je zima. Musí byť zima, aby nám bolo dobre.

- No a v kostole na Vianoce, v kostole plnom svetla, ľudí, spevu, zažatých sviec, bude čo? Bude tam teplo a ty sa ihneď roztopíš! Bude s tebou koniec. Rozumieš? Koniec! To nešťastné dieťa ťa prinesie na svojej čiapke do kostola a ty sa tam o maličkú chvíľku roztopíš!

- Aha, Srienik, chápem. Chcel si ma upozorniť na toto..... Vieš, ja som na to už tiež myslel. Chcem ti ale povedať, že napriek tomu, že sa na Vianoce v kostole roztopím a ako malá kvapôčka vody vyparím, chcem tam byť! Aspoň tých pár chvíľ, pokiaľ mi moje snehové telo bude ešte slúžiť.

- Tak moment! Moment, Páperko! Ty si vedel, že sa tam roztopíš a napriek tomu tam chceš ísť?

- Áno, Srienik.

- Tak toto mi musíš vysvetliť! Prečo, prosím ťa?

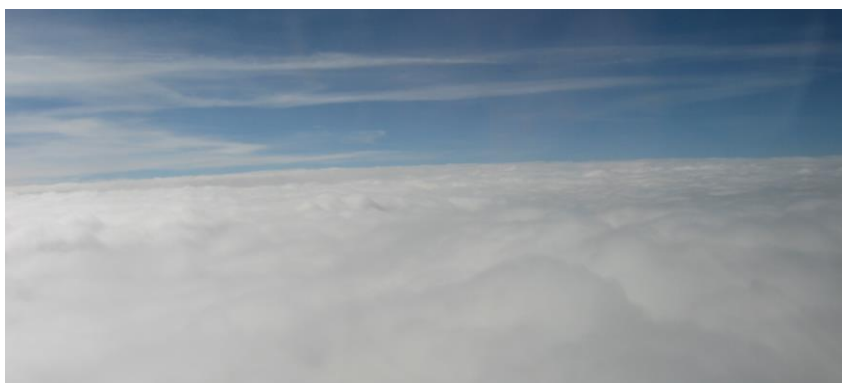
- Vieš Srienik, keď sme boli ešte v oblaku, počul som ako sa tam rozprávalo, že nieto ničoho slávnejšieho a veľkolepejšieho na celom nebi a zemi, ako to, že Stvoriteľ sa z lásky stal sám človekom. Že podobne, ako my, vložky a vločiaci putujeme z oblakov ku zemi, aj On, večný Boh prišiel z večnosti na svet v ľudskom tele, v dieťatku Ježišovi, aby ľudí zachránil od smrti.

- No a?

- Vieš, Srienik, chcel by som to všetko počuť na vlastné uši. Chcel by som byť tam, kde ľudia oslavujú Boha za to, že sa stal človekom. Chcel by som počuť ľudí spievať radostné piesne na chválu toho Ježiša, ktorý bol pravým Bohom a pravým človekom. Od prvej chvíle, keď som sa narodil v oblaku a dozvedel som sa, že raz poletím na zem, chcel som, aby to bolo na Vianoce a aby som bol medzi ľuďmi, ktorí sa skutočne tešia z tej veľkej a slávnej zvesti. A ako sa mám medzi nich dostať, ak len nie na čiapke dieťaťa, ktoré ide do kostola?

- Hmhmhm. Páperko, chceš tam ísť napriek tomu, že sa tam roztopíš?

- Vieš Srienik, s tým roztopením je to tak, že všetci sa raz roztopíme. Aj tvoja mocná lavína raz nehybne zastane v údolí. Potom nad ňou vyjde slnko a ona sa začne topiť. Aj ty, Srienik, sa raz premeníš na malú kvapôčku. Stečieš po stebie trávy, vpiješ sa do zeme a nezostane po tebe ani stopa.

- A po tebe, Páperko, po tebe čo zostane? Tiež iba kvapôčka, ktorá sa vyparí. Teda nič! Nič!

- Aj na to som myslel, Srienik. Áno, roztopím sa, rozplyniem sa vo vzduchu, ale budú ma dýchať ústa tých ľudí, ktorí na Vianoce budú spievať na chválu Bohu. Ja sa teda stanem súčasťou ich dychu. Stanem sa súčasťou ich piesní a chvál, ktoré spievajú na slávu Ježišovi. Áno, roztopím sa, bude to moja smrť.... Ale veľmi sa na ňu teším!

- A to už len prečo, Páperko?

- No, Srienik, predstav si: Nebude to krásne, keď zo mňa, snehovej vločky, sa napokon stane krásna pieseň, spievaná na chválu Bohu a Ježišovi?

- No Páperko, vidím, že ti to nijako nerozhovorím. Sľubujem ti ale, že počas nášho letu budem ešte nad tým uvažovať. Ale teraz si ešte trochu zašantime vo vzduchuuuu. Naš let je predsa taký krásnyyyyy!

- Ánoooo Srienik, je to fantastickééé! A ak by nás silný vietor rozdelil, tak ahoooooj a nech sa ti dobre darí.

- Aj tebe, Páperkooooo. A dávaj si pozor, aby si trafil presne na tú detskú hlavu, o ktorej sníváš, že ťa zanesie do kostola, chichichi!

- Ďakujeeem! Ahoooj Srieniiiiik!

Vietor skutočne mocne zadul a oprel sa do ľahučkých snehových tielok našich dvoch vločiakov. A čuduj sa svete, hneď sa im začali plniť ich sny!

Srienika silný severák hnal ku horám. Srienik sa snažil letieť vzduchom tak, aby sa dostal až nad skalnatú roklinu. Pristál na samom vrchu obrovskej snehovej hradby. Severák sa do nej opieral a ona stále rástla. Jedného dňa už bola taká veľká a ťažká, že sa s hukotom zrútila do rokliny. Srienik letel v lavíne, chichotal sa a vyžíval z rýchlosti a sily ob-

rovskej masy snehu. Lavína napokon zastala v údolí. Srienikovi sa točila hlava od tých kotrmelcov a bol veľmi veselý. Potom zdvihol zrak a s úžasom si ešte raz premeriaval roklinu, ktorou lavína padala. To bola rýchlosť, to bol let! Srienikovi od únavy začali klipkať oči a slastne zaspal. Ani nespozoroval, kedy sa nad štítmí objavilo slnko, ktoré svojimi lúčmi pomaly ale isto začalo roztápať aj mocnú lavínu. Netrvalo to dlho a Srienik sa zmenil na maličkú kvapôčku rosy, ktorá po stebie trávy stiekla do zeme, stratila sa a svet na ňu zabudol....

Páperko, ten si musel dávať veľký pozor, aby dobre riadil svoj let. O chvíľu sa ocitol nad zemou a pod ním sa objavila Nitra a detská hlava, ktorá kráčala do kostola na Sládkovičovej ulici. Na hlave veľká čiapka a na nej mäkký brmbolec. Práve v ňom Páperko bezpečne pristál. Čoskoro sa aj s čiapkou ocitol na vysnívanom mieste, v kostole. Bol Štedrý večer. Na oltári a na adventnom venci žiarili sviece. Od ich tepla začalo Páperka pobolievať celé telo, ale pretrpel to. Započúval sa do spevu krásnych piesní, ktorými ľudia oslavovali Boha. Počul všetko to, čo v ten večer deti, muži i ženy čítali z Biblie, čo hovorili o Bohu a o Ježišovi. Konečne to počul na vlastné uši! Naplnila ho dovtedy nepoznaná radosť. Naplnený slastnou únavou pomaly a spokojne zaspával. Topil sa. Jeho maličká kvapka sa z detskej čiapky vyparila a rozplynula sa v ovzduší. Dýchali ju ale všetci tí ľudia, ktorí boli v kostole a ktorí spoločne spievali: „Kristus, Syn Boží, hľa v jasičkách leží. Panna Ho porodila, Božia láska sa k nám v ňom sklonila“. A tak sa Páperko stal súčasťou tejto krásnej a pravdivéj piesne.

KUKOVÁ, ZACHRÁŇ NÁS!

Poznať súčasný život evanjelických zborov v oblasti Šariša, objaviť postavu uhorského reformátora Leonarda Stöckela, poznať okolnosti historicky prvej synody evanjelikov v Prešove (1546) a krvavého masakru Prešovskej jatky (1687), to boli štyri najdôležitejšie témy nášho zájazdu Šariš 2016, ktorý bol 15. a 16. októbra.

Tento rok sa nás na cestu vydalo päťdesiatštyri. Kde inde možno začať pátranie po počiatkoch reformácie na našom území, ako práve v Bardejove? Vítajú nás senior Šarišsko-zemplínskeho seniorátu Ján Velebír a kapláňka Vierka Šoltés Tipulová i s Eliškou a Šimonkom. Sadáme do kostolných lavíc a dozvedáme sa hneď i prvú zaujímavú vec: Podľa brata seniora jeden z dôvodov, pre ktorý v Šariši sú i dnes silné cirkevné zbory je ten, že cirkev stojí na viere mužov. Muži majú stále rešpektované miesto v rodine, sú aktívne zbožní a to je predpoklad, že celá rodina bude žiť jeden normálny kresťanský život. Hm, aké ľahké...

Prechádzame peši k evanjelickému cintorínu. Pred chvíľou sa tu skončila brigáda cirkevníkov, kosili a hrabali trávu. Zbor dostal nedávno cintorín do správy a musí sa oň starať. V kolotoči programov s ľuďmi pribudla i takáto úloha. Pri hrobe nášho bývalého kaplána Vladka Šol-

Foto: Katarína Marečková
Venček Leonardovi Stöckelovi.

Foto: Katarína Marečková

V útulnom kukovskom kostolíku.

tésa čítame z listu Rímskym 8, 32 – 33 o tom, že nikto a nič nás neoddelí od Božej lásky. Zaspievame spoločnú pieseň, modlíme sa, pripomínáme si Vladka ako milujúceho človeka. Objímame Vierku a deti, spomínáme.

Perlou Bardejova je námestie s renesančnými a barokovými budovami, neodmysliteľnou radnicou v strede a nádhernou gotickou katedrálou sv. Egídia. Na námestí sa ale nachádzajú i rodný a smrtný dom Leonarda Stöckela (1510 – 1560). Stöckel bol bardejovský Nemec. Ako študent na univerzite vo Wittenbergu osobne poznal Melanchtona i Luthera. Podstatnú časť života však prežil v Bardejove. Stal sa protagonistom šírenia reformácie na Spiši no i v Uhorsku, pedagógom, kazateľom. Brat senior nám rozpráva veľa zaujímavého z jeho života i o tom, akú dôležitú úlohu zohrali pri šírení reformácie katechizmy – učebnice vierouky. Dozvedáme sa, že sa predsa len našiel (v jednom exemplári!) a bol faksimilne vydaný Stöckelov katechizmus a pripomíname hlavne slávny Bardejovský katechizmus (1581). K Stöckelovmu pamätníku kladieme svoj druhý venček a čítame pri ňom slová Miloša Kovačku z predhovoru k vydaniu Bardejovského katechizmu.

V katedrále sv. Egídia sedíme bez slov, v úžase, v zbožnom tichu. Koľko estetickej i duchovnej krásy je koncentrovanej v drevených plastikách

krídlových oltárov, v maľbách, v líniách gotických stĺpov. Zaujímavé je, že túto krásu zachránil práve Stöckel pred úmyslom protestantských radikálov vyhodit' z kostola všetko „katolícke“. „Krása Boha neuráža a chodí ruka v ruke s vierou“, krotí Stöckel radikálov.

Vymaňujeme sa z objatia históriou, sadáme do autobusu a prechádzame do srdca socialistického sídliska Vinbarg, na ktorom žije tretina Bardejovčanov. Nevyužívanú sálu jednej školy si prenajíma cirkevný zbor ako modlitebňu. Tu nám brat senior rozpráva o cirkevnozborovom živote, o nikdy sa nekončiacom kolotoči povinností: Iba nedeľných Služieb Božích je sedem.

Z Bardejova mierime na juh, do Prešova. Uprostred cesty ale odbočíme prudko na východ a prichádzame do malej dedinky Kuková. Tamojší zbor dal našej cirkvi od 70-tých rokov 17 farárov! Každá tretia mama v dedine má syna farára, seniora, alebo biskupa. V kostolíku sa stretáme s farármi Ľubošom a Aničkou Činčurákovcami a s niekoľkými sestrami. Témy sa opakujú ako v Bardejove, ale neodpustíme si otázku: Čím to, že odtiaľto pochádza toľko farárov? Mamička bývalého tatranského seniora Janka Matisa odpovedá, že keď sa jej narodil syn, odovzdala ho Bohu a veľmi túžila, aby žil na Božiu slávu. Zrazu si uvedomíte to, čo je v Šariši prítomné,

ale čo neviete hneď pomenovať: Až prebudenecká viera, láska k Písmu, schopnosť o viere hovoriť, samozrejmosť, s ktorou vieru žijú, vychovávajú deti, slúžia. Takto to môže človek vidieť dnes napríklad na Sliezske. Ženičky spomínajú, ako mládež bývala spolu a povzbudzovala sa vo viere. Takto sa spontánne rodili i rozhodnutia pre štúdium teológie a službu. Mimoriadnym je, že na začiatku 18. storočia, v čase ťažkej protireformácie, práve v Kukovej evanjelický biskup Jakub Zabler, sám vtedy na úteku, tajne vysvätil 45 farárov. V čase socializmu i tesne po ňom priamo z Kukovej vzišlo 17 farárov. Dnes máva naša cirkev štyroch – piatich ordinovaných ročne. „Vyzývame Kukovú, aby opäť zachránila našu cirkev!“, odkazujeme domácim. Nebol to iba žart. Každý vie, ako sa v súčasnosti stala duchovná služba v našej cirkvi pre mladých neatraktívnou. Biskupovi Zablerovi kladieme tretí z venčiekov, spievame a hostíme sa z domácich dobrôt.

Ale teraz už smerujeme do Prešova. Po ubytovaní prechádzame peši na evanjelickú faru, kam po chvíľke doráža priamo zo svadobnej hostiny, od večere, ktorú ani nezačal jesť, jeden z domácich farárov – samozrejme Kukovčan – Janko Bakalár. Témy sú rovnaké ako v Bardejove a v Kukovej. No dozvedáme sa aj, aké je heslo evanjelikov v Šariši: Všetci, všetko, veľa, všade a vždy!

Končí sa deň, spievame piesne, čítame a vykladáme Božie Slovo, modlíme sa, modlíme sa i za zdravie brata farára Bakalára, ktorý sa sám stal onkologickým pacientom. Večer je v našom hoteli ples telesne postihnutých, ktorí sa výborne bavia. My posedávame tiež, sme unavení a debatujeme o všetkom, čo deň priniesol.

Sobotný slnečný deň vystriedalo nedeľné upršané ráno. Prešovský kostol je plný. Cirkevný zbor v rámci Služieb Božích zadržal konvent a zvolil nového zborového dozorcú – po Milanovi Dreveňákovi Miroslava Čurlíka. Sú to muži na svojom mieste. Máme príležitosť zhromaždenie pozdraviť. Po Službách Božích kladieme štvrtý venček k ostatkom prešovských martýrov v krypte kos-

Foto: Katarína Marečková

Po Službách Božích v Prešove.

tola. Potom prechádzame do vzácnej historickej budovy Evanjelického kolégia, usadáme v jeho nádhernej Dvorane. Domáci spevokol nás pozdravil dvoma piesňami a venuje sa nám historik, riaditeľ Evanjelického gymnázia a sen. dozorca Šarišsko-zemplínskeho seniorátu Marián Damankoš, ďalší muž na svojom mieste. Hovorí nám niečo, čo by malo raz do roka povinne počuť každé evanjelické ucho, aby poznalo príbeh vlastnej cirkvi: Asi v 45 minútovom odbornom, no zrozumiteľnom výklade prejde 300 rokmi dejín našej cirkvi.

Vonku, v daždi, kladieme piaty, posledný veniec k pamätníku dvadsiatich štyroch obetí Prešovskej jatky, popravy evanjelickej mestskej elity, ale i náhodne vybraných osôb, obetí vykonštruovaného procesu, ktorý mal drastickosťou verejne vykonaných popráv mentálne zdecimovať evanjelikov. Čítame autentické svedectvo človeka z našich končín, evanjelického šľachtica z Horných Ozoroviec Juraja Ottlíka, ktorý bol zatknutý doma, odvečený do Prešova, no cisár mu zázrakom udelil milosť. Tu spievame hymnu „Hrad prepevný“.

Cestou do hotela sa zastavujeme pri budove neslávnej Caraffovej väznice, ale i v preplnenej gotickej katedrále sv. Mikuláša. Končí sa omša, v rámci ktorej boli i krsty. Hrá svieža hudba, hŕba detí pred oltárom spieva detské piesne a zrazu sa stáva čosi nečakané: Farár vyhlasuje, že

„dáme ešte Biblické kreslo“. Pár ľudí premení priestranstvo pred oltárom na štúdio, aké poznáme z vedomostných súťaží. Jedno z prítomných detí je vylosované, sadá do kresla a odpovedá na 5 biblických otázok. Po každej odpovedi je odmenené potleskom katedrály. Napokon farár oznámi, že na budúcu nedeľu budú otázky z Lukáša 3. kapitoly. Krútime hlavami, čo má toto znamenať? Vysvetlenie je jediné: Je to reformačná zásada Sola scriptura, Jedine Písmo, prenesená dnes rímskymi katolíckymi do života. Takto sa snažia deťom vštepovať lásku k Božiemu Slovu i jeho praktické poznanie. Kto vie, či nás v tom i nepredbiehajú...

Zájazd sa končí návštevou veľkej, zrekonštruovanej, krásne zdobenej synagógy a jej múzea. Počujeme výklad z dejín prešovských Židov, svedectvo o ich holokauste, o záchrane a sprístupnení zničených budov a exponátov. Je to boľavá časť našich kultúrnych a politických dejín.

Nitra nás víta v obvyklom čase, ľudia vystupujú na obvyklých miestach. Iba jedno je neobvyklé: Zhodujeme sa, že po rokoch neprichádzame zo zájazdu v trocha pochmúrnej nálade z často neradostnej situácie zborov, ale že Šariš nás naplnil optimizmom.

EVANJELICKÁ ZBOROVÁ DIAKONIA NITRA 2016

Jednými z prvých vecí, ktorým ma učili rodičia, bolo poďakovať sa a vedieť sa ospravedlniť. Mama vravela, že nikdy nie je dosť vďaky za všetko dobré, čo sa okolo nás deje, a že nikto nie je tak bezchybný, aby nemal prejavíť pokoru a neospravedlnil sa.

Preto i ja využívam túto príležitosť na konci kalendárneho roku 2016 a chcem sa najprv poďakovať. Poďakovať sa zamestnancom ale i dobrovoľníkom, nie len za prácu, ale i za propagáciu a šírenie dobrého mena našej služby. Poďakovanie patrí i celému cirkevnému zboru, presbyterstvu, predsedníctvu zboru a predovšetkým našim klientom za to, že nás prijali a mohli sme sa stať súčasťou ich každodenného života.

V zozname mien, ktoré tvoria pracovný kolektív našej Evanjelickej zborovej diakonie Nitra a majú hlavnú zásluhu na úspešnom fungovaní našej služby, neprišlo v roku 2016 k veľkým zmenám. Do nášho diakonského tímu patria stále:

Ing. Magdaléna Šeböková, ktorá mala na starosti mzdy a účtovníctvo. Peter Globan bol opatrovateľ, vodič i opravár v jednej osobe. Mgr. Zuzana Šurániová zvládla úlohu opatrovateľky, sociálneho a administratívneho pracovníka i krajčírky. Opatrovateľkami boli ďalej Oľga Čajkovičová – kvalifikovaná rehabilitačná sestra, Mária Melišková a Lýdia Meňhárová, ktorá však pracovala len krátky čas na dohodu. Vďaka každodennému nasadeniu, univerzálnosti a ochote tohto personálu sa nám už teraz, v novembri, podarilo prekonať objem odpracovaných hodín a tým pomôcť väčšiemu počtu seniorov, ako v roku 2015. Všetkým ďakujem a verím, že ich ani v novom roku 2017 neopustí odhodlanie pomáhať a láska, ktorú dnes rozdávať našim klientom.

V prospech našej zborovej diakonie v roku 2016 pracovalo i niekoľko dobrovoľníkov, ktorí nám pomáhali v najťažších chvíľach. Boli to Zita Nová, Dita Linerová a Zuzana Švecová. Adam Zmeko brigádoval v diakonii dva mesiace a okrem diakonickej služby vykonával mnoho dobrého i na farskom úrade.

Foto: Adam Elko

Časť tímu pracovníkov diakonie, zľava: Zuzana Šurániová, Milan Slezák - riaditeľ, Peter Globan a Mária Melišková.

Tiež by som chcel poďakovať všetkým tím, ktorí v roku 2016 podporili našu diakonickú prácu na rozličnej úrovni a v rozličnom rozsahu: Mária Števková, Jana Globanová, Ján Beňo, Milan Mikuš, Danica Bobčková, Želmíra Dobroňová. Manželia Pavel a Elena Líškoví so skupinkou spolupracovníkov a s mládežou tradične dvakrát v roku pripravili posedenie pre našich seniorov pri Službách Božích pre najstarších členov zboru. Ďakujem i všetkým ďalším, o ktorých ani osobne neviem, ale ktorí sa zaujímajú o ľudí okolo seba a v láske im slúžia!

Ďakujem i všetkým darcom, ktorí milodarmi a tiež poukázaním 2 percent z dane pre Občianske združenie Pavla Valáška podporili našu službu. Ďakujem všetkým, ktorí nás podporujú modlitbami či už za pracovníkov, alebo za klientov diakonie. Ďakujem všetkým, ktorí nás chápu, žehnajú nám, prechovávajú k programu diakonie i k pracovníkom priazeň. Dúfam, že nám zostanete takto priaznivo naklonení i naďalej, aby sme mohli pracovať a pomáhať našim starkým.

Záverom chcem naplniť i druhú časť svojho predsavzatia a ospravedlniť sa. Ospravedlniť sa všetkým, ktorých sme nenavštívili, alebo im nepomohli. Ak sa tak stalo, nebol v tom žiaden zámer, iba sme nevedeli o vašom trápení. Niektoré dni nám prichystali skutočne

náročné situácie, keď sa jedna požiadavka či náhly ťažký stav niekoho križoval s inými požiadavkami a ťažkými stavmi druhých, naviac, keď ani my sme neboli vždy v plnom zdraví, počte a sile. Ideme vtedy úplne nadoraz a oceňujeme vašu trpezlivosť a zhovievavosť. Ak sme urobili niečo, čo nebolo po vašej vôli, naši milí seniori, snáď len preto, lebo okolnosti a váš zdravotný stav nám to nedovolil urobiť inak. I napriek tomu dúfam, že na našu zborovú diakoniú nezanevriete.

V závere vám želim v mene všetkých zamestnancov, spolupracovníkov a priateľov našej diakonie požehnané vianočné sviatky a šťastný nový rok 2017. Zároveň si vás dovoľujem srdečne pozvať do nášho kostola na benefičný koncert dňa 8. januára 2017, o 17.00 hod. Predstavia sa organistka Mária Magyarová Plšeková a flautistka Mária Lukáčová. Výťažok z dobrovoľného vstupného bude určený na podporu Evanjelickej zborovej diakonie Nitra. K dispozícii bude aj tradičná ročenka o činnosti diakonie v roku 2016.

Ďakujeme vám. A nezabudnite: Radi vám pomôžeme!

Milan Slezák, riaditeľ
Evanjelickej zborovej diakonie Nitra

V mene členov nášho cirkevného zboru ďakujeme bratovi Milanovi Slezákovi za vynikajúci spôsob, akým vedie našu diakoniú, vykonáva riadiacu činnosť, manažuje denný program zamestnancov a sám vykonáva opatrovanie. Ďakujeme i všetkým pracovníkom diakonie za ich každodenné obetavé nasadenie. Poznáme to všetko zblízka. Vieme, kedy auto našej diakonie na úsvite pred kostola štartuje a kedy za súmraku prichádza späť. Aké kritické situácie treba riešiť ohľadom opatrovaných. Čo je to za starosť o dostatok peňazí na mzdy a aká je náročná administratíva diakonie. A vôbec: Tu sa pracuje s ľuďmi, s hraničnými stavmi ich života a to je veľmi zložitý. Pri tom všetkom bola i v roku 2016 naša diakonia veľmi dobre fungujúca organizácia, s vysokým pracovným nasadením voči klientom, s plnením si všetkých zmluvných záväzkov voči Mestu, bez konfliktov v jej vnútri, naladená na hľadanie riešení za každú cenu. Takto to vôbec nemusí byť, ale ono to tak je. Bratovi riaditeľovi i všetkým zamestnancom vyslovujeme úprimné uznanie. Sme vďační Pánu Bohu za toto Jeho dielo medzi nami.

Predsedníctvo cirkevného zboru

OBČIANSKE ZDRUŽENIE PAVLA VALÁŠKA

Blíži sa koniec kalendárneho roka 2016 a my môžeme pomaly hodnotiť, ako si Občianske združenie Pavla Valáška (ďalej OZ Pavla Valáška) plnilo svoje základné poslanie – podporovať činnosť nášho cirkevného zboru v sociálnej, misijnej a výchovno-vzdelávacej oblasti.

Pripomeňme, že OZ Pavla Valáška prijalo v r. 2016 cez asignáciu podielu od fyzických a právnických osôb celkovo krásnych 12 020,- eur (v r. 2015 to bolo 9 360,- eur). Toto bol najdôležitejší zdroj príjmu združenia. Okrem neho malo k dispozícii i zvyšok prostriedkov z predchádzajúceho roku, prijalo členské poplatky a milodary od členov cirkevného zboru. Ich presná výška bude známa až po skončení kalendárneho roka.

Kam prostriedky OZ Pavla Valáška smerovali v roku 2016?

Evanjelickú zborovú diakoniú Nitra v plnení jej poslania – opatrovaní klientov v domácnostiach a v praktickej službe starším členom cirkevného zboru – podporilo OZ Pavla Valáška sumou 9 000,- eur. Toto je približne suma, ktorou každý rok náš cirkevný zbor dotuje činnosť diakonie a tak prispieva k jej finančnej stabilite a kvalite služieb. Z týchto prostriedkov bola potom hrazená časť miezd zamestnancov diakonie a väčšina jej prevádzkových nákladov.

- Jarný Konfitábor v Jablonočciach bol podporený sumou 121,- eur.
- Letné tábory detí a mládeže boli podporené sumou 2 364,- eur.
- Jesenná víkendovka mládeže v Jablonočciach bola podporená sumou 172,- eur.
- Jesenný zájazd Spoločenstva evanjelických žien bol podporený sumou 624,- eur.
- Nákup tlačiarne pre potreby diakonie bol za 129,- eur.
- Podpora organizovania umeleckých podujatí v kostole bola 105,- eur.

Revízia účtovníctva OZ Pavla Valáška za rok 2016 bude vykonaná začiatkom roku 2017. Podrobná správa o činnosti OZ Pavla Valáška bude v písomnej podobe predložená Výboru, Členskej schôdzi, sprístupnená cirkevnej i sekulárnej verejnosti na www.ecavn.sk a zverejnená v Obchodnom vestníku v máji roku 2017.

Opäť opakujeme, zdôrazňujeme a pritom si uvedomujeme, že opakovania a zdôrazňovania tejto pravdy nikdy nie je dosť: Nesmierne si vážime prínos Občianskeho združenia Pavla Valáška pre náš cirkevný zbor. Vďaka prostriedkom, ktoré získava, ktorými priamo podporuje náš zbor, sa môže diať veľmi veľa skvelých vecí. Každý cent dostáva zmysel v službe! Ďakujeme vám.

Ivan Elko a Ján Huba za Výbor OZ Pavla Valáška

Pozývame vás na www.ecavn.sk - špeciálne upozorňujeme na rubriky: **Aktuality** a **Fotogaléria**.

Pozývame		Aktuality
ECAV Nitra		Evanj. zborová diakonia
Služby Božie		Obč. združenie P. Valáška
Kázne a videá Služby Božie		Spevokol
Zborový život		Mládež
História zboru		Foto a videogaléria

Pod'akovanie za úrody zeme.

Tekviciáda, činia sa aj dospelí.

Jesenná víkendovka v Jabloňovciach.

Pred pamätníkom obetí Prešovských jatiek.

S priateľmi z Kirchheim unter Teck.

Otvorenie Reformačného roku.

Šarkaniáda.

Cithara sanctorum.

POZÝVAME

Benefičný koncert

V stredu 7. dec. o 17.00 hod., sa v našom kostole bude konať Adventný benefičný koncert, ktorého organizátormi sú Zväz zdravotne postihnutých Nitrianskeho samosprávneho kraja a náš cirkevný zbor. Vstupné je dobrovoľné. Výťažok je určený na podporu činnosti Zväzu zdravotne postihnutých NSK.

Služby Božie s piesňami mládeže

Na 3. adventnú nedeľu 11. dec., budú Služby Božie, na ktorých budeme spievať mládežníckej piesne. Každý návštevník dostane letáčik s textami spievaných piesní a liturgickým poriadkom. Po Službách Božích pozývame mladých ľudí na jednoduchý obed a spoločne strávené popoludnie.

Adventný koncert

V nedeľu 11. dec. o 17.00 hod., sa v našom kostole bude konať adventný organový koncert.

Predstaví sa koncertný organista Martin Bako. Vstup je voľný. Po koncerte si vás dovoľujeme pozvať na medovníček a punč. Po celý tento deň bude vo vestibule kostola kresťanské kníhkupectvo Kruh z Levíc ponúkať široký sortiment literatúry, CD a ozdobných predmetov.

Vianočné stretnutie mládeže

V piatok, 16. dec. o 17.00 hod., bude vianočné stretnutie mládeže. Kto malý, zabalený darček prinesie, ten si bude môcť malý darček tiež zobrať a počuť k tomu ešte i pekné pranie, určené práve jemu.

Adventné popoludnie pre deti

V sobotu 17. dec. o 14.00 hod., bude Adventné popoludnie pre deti. Chystáme obvyklý trojprogram: divadielko – zábava – výtvarné práce. Svojimi výtvmi chceme vyzdobiť kostol, spievať, tešiť sa a zažiť pekné spoločné chvíle na prahu Vianoc. Pozývame deti, rodičov, mládež, starých rodičov.

Vianočný stromček a generálka programu detí

Duchovná rodina nášho cirkevného zboru sa zíde vo štvrtok 22. dec. o 17.00 hod., aby sme spoločne ozdobili vianočný stromček v kostole a pripravili balíčky pre deti. Pozývame členov zboru bez rozdielu veku! Rodičom zároveň pripomíname, že generálna skúška štedrovečerného programu detí bude v piatok 23. dec., o 10.00 hod. Bude trvať asi dve hodiny.

Večera Pánova v advente a na Vianoce

- 1. adventná nedeľa - po Službách Božích
- 1. adventná nedeľa - v rámci Služieb Božích pre najstarších členov zboru (o 14.30 hod.)
- 4. adventná nedeľa - po Službách Božích
- 1. a 2. sviatok vianočný - po Službách Božích
- Nový rok - v rámci Služieb Božích

Služby Božie počas vianočných a novoročných sviatkov

- 24. dec., Štedrý večer, Služby Božie s programom detí o 15.00 hod.
Štedrý večer, hlavné Služby Božie o 17.00 hod.
- 25. dec., 1. sviatok vianočný, Služby Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova
- 26. dec., 2. sviatok vianočný, Služby Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova
- 31. dec. 2016, Starý rok, Služby Božie o 17.00 hod.
- 1. jan. 2017, Nový rok, Služby Božie s Večerou Pánovou o 10.00 hod.
- 6. jan., Zjavenie Krista Pána mudrcom, Služby Božie o 10.00 hod.

Novoročný benefičný koncert

V nedeľu 8. jan. 2017 o 17.00 hod., sa v našom kostole bude konať novoročný benefičný koncert. Predstavia sa koncertné umelkyne Mária Magyarová Plšeková – organ a Mária Lukáčová – flauta. Výťažok z dobrovoľného vstupného bude určený na podporu našej Evanjelickej zborovej diakonie Nitra, ktorá poskytuje opatrovateľské služby klientom v domácnosti. Srdečne vás pozývame a ďakujeme vám za celoročnú podporu zmysluplného diakonického diela!

Výročný konvent za r. 2016

Výročný konvent za rok 2016 sa bude konať v nedeľu 19. febr. 2017, po Službách Božích. Výročná správa farára v tlačenej podobe by mala byť už od 5. febr. pripravená pri východoch z kostola a tiež zverejnená na našej webovej stránke www.ecavnr.sk. Na konvente bude k nej diskusia.

AKTUALITY

Zbierka pre hladujúcich vo svete

Do dobrovoľnej zbierky pre hladujúcich v rozličných kútoch sveta, ktorú tradične robili sestry vincentky na sviatok Poďakovania za úrody zeme pred našim kostolom, sme prispeli sumou 239,- eur. Sestry vincentky za dar úprimne ďakujú a vyprosujú pre darcov Božie požehnanie!

Moja evidencia v zbere a moja podpora zboru

V každú nedeľu pred alebo po Službách Božích, si môžete vo vstupnej hale kostola na prízemí vľavo upresniť údaje o evidencii člena zboru (vedie Mária Števková), zaplatiť cirkevný príspevok („cirkevnú daň“), či odovzdať svoj milodar na potreby cirkevného zboru (vyberajú Mária Števková, Margaréta Černáková, Pavel Líška, Radmila Kuťková).

Predajníčka literatúry

V každú nedeľu pred, alebo po Službách Božích, si môžete v malej predajni vo vstupnej hale kostola na prízemí vľavo zakúpiť, resp. zdarma zobrať evanjelickú tlač (Evanjelický posol spod Tatier, Cirkevné listy, Cestou svetla, Evanjelický východ, Dúha), Biblie, liturgické knihy (Evanjelický spevník, funebrál, pašie, modlitebné knihy), biblické čítanie na každý deň Tesnou bránou, kalendáre Tranovského, stolový a nástenný, plagát s Lutherovými 95 výpovedami, zaujímavé aktuálne knihy Reformátor Luther, Cirkev v útlaku, ďalšiu kresťanskú literatúru a CD. Poslúžia vám manželia Milota a Peter Arbetovci.

Milí členovia cirkevného zboru a priatelia,
ďakujeme vám za vašu čitateľskú priazeň
počas celého roku 2016.

Budeme sa tešiť, ak Otvorená náruč aj v novom roku 2017 prinesie čítanie, budujúce našu osobnú vieru i život nášho spoločenstva.

Pán Ježiš nech je so všetkými nami!
Nina Pastieriková, Eva Hubová, Ján Huba, Ivan Elko

Služby Božie

Nedeľa, 10.00 hod.

V každú prvú nedeľu v mesiaci
je v rámci Sl. Božích Večera Pánova

Stred týždňové Služby Božie

Štvrtok, 17.00 hod.

Adventné večierne

Utorok a štvrtok, 17.00 hod.

Klubík

Štvrtok, 9.30 hod.

Detská besiedka

V každú nedeľu počas Služieb Božích

Vyučovanie náboženstva na školách

ZŠ Benkova - pondelok, 14.00 hod.

ZŠ Kráľa Svätopluka - utorok, 14.00 hod.

ZŠ Kniežaťa Pribinu - streda, 14.00 hod.

ZŠ Beethovenova - piatok, 14.00 hod.

Párovské gymnázium - piatok, 7.10 hod.

Golianovo gymnázium - streda, 7.10 hod.

Príprava na confirmáciu

1.ročník - piatok, 15.00 hod.

2.ročník - piatok, 16.30 hod.

Dorast

Piatok, 15.45 - 16.30 hod.

Mládež

Piatok, 17.00 hod.

Nitriansky evanjelický spevokol

Pondelok, 16.30 hod.

Vysokoškolská mládež

Utorok, 19.00 hod.

Stretnutie mladých mamičiek

Každá druhá streda, 17.30 hod.

Spoločenstvo evanjelických žien

Podľa dohovoru, 15.45 hod.

Stretnutie mužov

Každý druhý pondelok, 18.00 hod.

Stretnutia manželských párov

Raz za tri týždne podľa dohovoru, 16.00 hod.

Večer s Bibliou

Štvrtok, 15.45

**Stretnutie okolo Božieho Slova
v penzióne na Považskej ul.**

Streda, 9.00 hod.

**Stretnutie okolo Božieho Slova
v penzióne na Dolnočermánskej ul.**

Piatok, 9.00 hod.

**Zaopatrenie Večerou Pánovou
v domácnosti, penzióne, nemocnici či v hospici**

Na požiadanie u zborového farára
Ivana Elku, 0903 / 255197

MATRIKY, JESEŇ 2016

Pokrstení

Pán Ježiš hovorí: Drž to, čo máš, aby ti nikto nevzal veniec! Kto zvíťazí, toho urobím stĺpom v chráme svojho Boha.

Zjavenie 3, 11 - 12

Nina Frečková
Samuel Kilian
Alexander Hollý

Konfirmácia v dospelosti

Ako ste prijali Krista Ježiša, Pána, v Ňom žíte, zakorenení a budovaní v Ňom
Kolosenským 2, 6 – 7

Andrej Neština

Sobášení

Milovaní, keď si nás Boh takto zamiloval, aj my sa máme milovať navzájom.
1. Jánov 4, 11

Michal Ďurina a Zuzana Karliková

Zosnulí

Pán Ježiš sa stal pôvodcom večného spasenia, keď prešiel v dokonalosť k dobru všetkých, ktorí Ho poslúchajú.
Židom 5, 9

Zuzana Greňová (90)
Katarína Mrkvicová (73)
Alžbeta Moravčíková (70)
Elena Henželová (85)
Zuzana Korecká (89)
Štefan Abaffy (92)
Branislav Soviš (86)

Foto: Ivan Elko

VERÍM V DUCHA SVÄTÉHO

Martin Luther, Veľký katechizmus, r. 1529

Záver výkladu Všeobecnej viery kresťanskej, odst. 63 - 65, 67 - 69

Tu, v Apoštolskom vyznaní viery, máš čo najvernejšie vykreslenú celú Božiu bytosť, vôľu a dielo celkom nakrátko, a predsa veľmi bohato. V tom spočíva všetka naša múdrosť, ktorá prevyšuje každú ľudskú múdrosť, myseľ a rozum. Lebo keby sa i celý svet všemožne usiloval vyskúmať, čo je Boh, čo myslí a koná, vôbec to nevyskúma. Tu však máš všetko prebohato. Lebo tu, v týchto troch článkoch Boh sám sa vyjadril a odkryl najvnútornejšie hĺbky svojho otcovského srdca a svojej čistej a nevýslovnej lásky. Ved' práve na to nás stvoril, aby nás vykúpil a posvätil, a okrem toho, keď nám dal a privlastnil všetko, čo je na nebi a na zemi, dal nám svojho Syna a Ducha Svätého, ktorými nás k sebe privádza. Ved', ako sme to už vysvetlili, nikdy by sme neboli mohli spoznať Otcovu priazeň a milosť bez Pána Ježiša Krista, ktorý je zrkadlom Otcovho srdca; bez neho by sme videli len nahnevaného a hrozného sudcu. Ale ani o Kristovi by sme neboli mohli nič vedieť, keby nám to nebol zjavil Duch Svätý.

Desať Božích prikázaní nás učí, čo máme robiť; Apoštolské vyznanie viery však hovorí, čo Boh robí pre nás a čo nám dáva. A okrem toho Desať Božích prikázaní majú vlastne všetci ľudia napísané v srdci, Vieru všeobecnú kresťanskú však nemôže žiadna ľudská múdrosť pochopiť; poučiť o nej môže iba Duch Svätý. Preto Prikázania ešte nerobia nikoho kresťanom. Ešte stále zostáva na nás hnev Boží a nemilosť, pretože nijako nemôžeme splniť to, čo Boh od nás vyžaduje. Vyznanie viery však prináša číru milosť, robí nás spravodlivými, teda Bohom prijatými a Bohu milými. Skrze toto poznanie získavame zaľúbenie a lásku ku všetkým Božím prikázaniam, pretože tu, vo Vyznaní viery vidíme, že všetko, čo Boh je a čo má, nám dáva na pomoc, aby sme mohli zachovať Desatoro: Otec nám dáva celé stvorenie, Syn Boží nám dáva celé svoje dielo, Duch Svätý všetky svoje dary.